گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۴۵۶۲۹۳
سه شنبه ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۱ ۱۰:۲۴

یاداشتی از مهدی سلیمی

معرفی و تاریخچه رشته ورزشی چوگو

رشته ورزشی چوگو یکی از رشته‌های ورزشی می‌باشد که به نام‌های گوناگون در اغلب نقاط ایران اجرا می‌شود.

به گزارش خبر، مهدی سلیمی، رئیس کمیته چوگو هیات ورزش‌های همگانی استان تهران با موضوع "معرفی و تاریخچه رشته ورزشی چوگو" به پایگاه خبری گزارش خبرآورده است؛
این رشته از قدرت بدنی و تحرک بالایی برخوردار بوده و نیاز به استقامت فردی و سرعت دارد، ورزشکاران این رشته باید دوندگی خوب و با بدنی ورزیده و با سرعت عمل بالا باشند. این رشته ورزشی درگذشته و در ایام جشن‌ها و آیین‌های محلی و بومی توسط علاقمندان و ورزشکاران در اغلب نقاط کشور برگزار می‌گردیده است.
رشته ورزشی چوگو متشکل از توپ و چوب است و ورزش چوگو اصالتی ایرانی دارد که از عهد باستان برای ما به جای مانده است، و در مناطق مختلف کشورمان نام های محلی خودش را دارد و پیشینه این رشته ورزشی بومی و محلی در ایران به سده‌های قبل بر می‌گرد.
چوگو در استان های مختلف کشور به نام‌های برو بیا، لپ مزا ، حلال و حرام ، گوفربجک، بالا و پایین ، دارتوپا نیز معروف است.
چوگو شباهت زیادی به بازی بیس بال دارد فقط نوع ضربه زدن، توپ و ایستگاه‌های این رشته آن را از ورزش بیس بال جدا کرده است.
این رشته ورزشی در ۲ نوع زمین در اندازه های ۶۰ در ۹۰ متر و ۷۰ در ۱۱۰ متر برگزار می‌شود و فعالیت رسمی این رشته در ایران از سال ۶۴ زیر نظر ورزش‌های آیینی (بومی و محلی) کشور آغاز شد.
چوگو بر اساس تاریخ ، بازی و ورزش مشترک همه اقوام ایرانی بوده است. بازی چوگو تلفیقی از دقت ، سرعت ، قدرت و هوش و ذکاوت است که تمام نفرات با شرایط بدنی خوب و آناتومی بدنی خاص خود می توانند در پست های مختلف این بازی بکار گرفته شوند.
ورزش با اصالت و کهن چوگو قدمتی ۲۰۰۰ ساله در کشور ما دارد. تمام ایرانیان در گذشته جسم قوی و روح با نشاط به بازی‌های سنتی نظیر چوگو گره خورده بود. جنس ورزش اصیل چوگو از شادابی، تحرک و نشاط و روحیه تفاهم و تعامل است و شرط ماندگاری و موفقیت این ورزش روحیه جوانمردی و پهلوانی ورزشکاران است.